

Voetbalgekte

Column

Columns - 12 juni 2014

Het verband tussen voetbal en economie is redelijk dun, zegt ING-econoom Carsten Brzeski. Er zijn geen bewijzen dat door een WK de economie van een land een hoge vlucht neemt. Van de voorbije vier gastheren van een WK voetbal boekte alleen Duitsland een economisch succes.

Eindelijk rolt de bal vanavond. Het WK voetbal in Brazilië bepaalt de komende vier weken het avondprogramma van veel mensen. Ook het mijne. De voetbalgekte bij ons thuis gaat ver. Vrouw en dochter zullen maar kort genieten van de oranjegekte, terwijl vader en zoon, getooid in T-shirt met adelaar, op langduriger voetbalvreugde menen te kunnen rekenen. Voor het worstcasescenario heeft mijn zoon van zijn voetbalclub ook nog een shirt van de Rode Duivels cadeau gekregen. Voetbalgekte alom dus. Maar dat ze nog harder heeft toegeslagen bij andere economen, verbaast me.

Hoe valt anders te verklaren dat de afgelopen weken een ongekende hoeveelheid economische voetbalanalyses de wereld is ingestuurd? Inmiddels zijn er zelfs economen die met modellen de uitkomst van het toernooi proberen te voorspellen. Leuke bezigheidstherapie. Want hoe leuk ik het persoonlijk ook zou vinden, het verband tussen voetbal en economie is redelijk dun. Vooral de impact van voetbal op de economie. Zo zijn er geen bewijzen dat door een WK voetbal de economie van een land een hoge vlucht neemt, of het nu gastheer of winnaar is. Van de voorbije vier gastheren van een WK voetbal boekte alleen Duitsland een economisch succes. Overigens eerder het gevolg van Schröders 'Agenda 2010' dan van balletjes trappende mannen. De andere gastheren - Frankrijk, Japan en Zuid-Afrika - ontpopten zich niet bepaald als economische hoogvliegers.

In ontwikkelingslanden kan de organisatie van een sportief mega-event zelfs averechtse gevolgen hebben. Vaak stelt een economische boom een voormalig ontwikkelingsland in staat zo'n evenement te organiseren. De investeringen voor het sportieve festijn zijn vaak slechte, niet rendabele investeringen, die eerder het begin van een economisch dip markeren dan een nieuwe groeiperiode. Denk maar aan de lege stadions - inmiddels overgroeid met mos - in Griekenland of Zuid-Afrika. Ook een goede prestatie of zelfs een titel op een WK voetbal is geen garantie voor economische triomfen. Denk alleen maar aan de landen die de

afgelopen twee WK's in de finale stonden: Italië, Frankrijk, Nederland en Spanje. Voetbalsucces zou zelfs een negatieve of inverse indicator kunnen zijn. Illustratief is Engeland, waar de neergang van de Three Lions gelijke tred houdt met opwaartse economische groeicijfers.

Voetbal en economie zijn leuk, maar wie zegt dat twee leuke dingen samen nog beter zijn? Waarschijnlijk koesteren sommige economen de wens van hun hobby hun beroep te maken. Van mij krijgen de pseudowetenschappelijke economische voetbalanalyses een flinke schop. Wij richten ons thuis de komende weken zonder verdere poespas op het uitleven van onze voetbalgekte.

Carsten Brzeski is Senior Economist bij ING in België voor de Eurozone en Duitsland en schrijft regelmatig in Nederlandse en internationale media. Deze column is met toestemming overgenomen uit de Belgische krant [De Tijd](#).

Dit is een artikel gedownload via [duitslandinstituut.nl](https://www.duitslandinstituut.nl).

Artikel: <https://www.duitslandinstituut.nl/artikel/2632/voetbalgekte>